

de galloway

natuurboekje
van

HOI!

IN SCHOTLAND ligt een streek die Galloway heet. Het weer is er koel met veel regen en 's winters sneeuw. Al eeuwen geleden liepen daar galloway-koeien in de heuvels. Ze konden goed overleven in dat ruige klimaat van Schotland. En dat is nog steeds zo.

Galloways lopen al zo'n 30 jaar ook in Nederland rond. Je kunt ze tegenkomen in natuurgebieden van Het Limburgs Landschap. Ze hebben weinig zorg nodig en kunnen heel het jaar buiten blijven. Ook in de winter. Onze melkkoe is wat dat betreft een watje.

*In onze warme zomers
gaan galloways pootje baden.*

WORDT EEN NATUURGEBIED niet verzorgd, dan groeit het dicht. Na een tijdje is het een bos. De galloways eten gras, boompjes en struiken. Zo houden ze het gebied open. Er gaan dan mooie, wilde planten groeien. Daar komen insecten op af. En op die insecten komen weer vogels af. Ook de poep van de koeien trekt insecten en vogels aan. Zo zorgen die galloways voor meer planten en dieren in de natuur.

Het Limburgs Landschap laat op veel plaatsen galloways lopen. Langs de Maas en de Geul en in andere natuurgebieden. Er zijn wandelroutes, maar je mag daar vaak ook vrij door de natuur struinen. Net als de galloways.

GALLOWAYS LEVEN IN een kleine groep, een kudde. Ze zoeken zelf hun eten, ze hebben geen hulp nodig bij het kalven en ze kunnen goed tegen regen en kou. Daarom zijn galloways zo geschikt om het hele jaar vrij in de natuur te leven. Dat geldt ook voor hun kalf. Het kalf kan zelfs in de winter worden geboren. Het drinkt het eerste half jaar [of nog langer] bij zijn moeder. Haar supervette melk is gezond en maakt het kalf sterk.

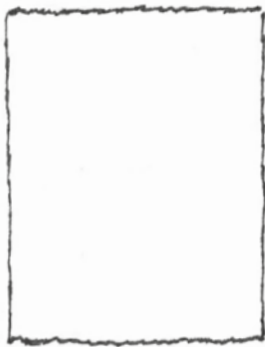
Natuurlijk houden de mensen van Het Limburgs Landschap de galloways in de gaten. Je weet nooit of er iets gebeurt waar hulp voor nodig is.

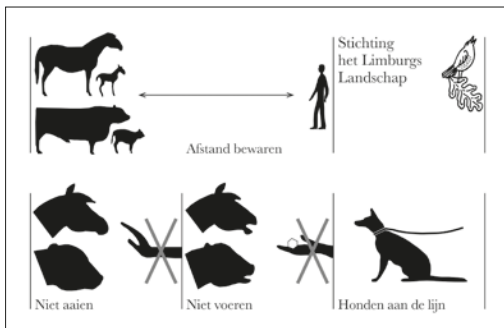
DIT IS HET PASPOORT van een galloway.

- * meestal zwart [soms bruin of wittig]
- * brede kop en schouders
- * geen hoorns
- * behaarde oren
- * dikke ruwe vacht, krullig en golvend
- * korte poten

Teken hier
de pasfoto
van een
galloway.

Kijk ook eens naar hun drollen. Die zijn stevig. Heel anders dan de kledderflats van een koe in de wei. Hoe zou dat komen denk je? Zie je ook beestjes op de drollen? Valt jou nog iets anders op?

Dit bord staat in natuurgebieden van Het Limburgs Landschap, waar grote grazers vrij rondlopen.

GALLOWAYS HEBBEN een vriendelijk en rustig karakter. Maar pas op... ze zijn niet tam. Het blijven dieren die zelfstandig in de natuur leven. Dat moet ook zo blijven. Als mensen aaien en eten voeren, stoppen de koeien met zelf eten zoeken. Ze wennen aan mensen en kunnen opdringerig worden. Dus: nooit aaien of voeren! En ook:

- * houd afstand, minstens 25 meter
- * loop niet dwars door een kudde
- * ga niet tussen moeder en kalf staan

Dit betekent dat je soms een stukje moet omlopen. En heb je een hond bij je? Die kan de koeien opjagen en moet dus aan de lijn.

POST

Met de ideetjes uit het vorige natuurboekje hebben jullie veel muziek gemaakt. Joris [6 jr.] vertelde dat hij het flessenorgel erg leuk vond. Hij vulde de flessen zó, dat hij Vader Jacob kon spelen. Knap man! Wil jij dat ook proberen? Tip van Joris: hij had zeven flessen nodig. Dan nóg een idee: de sambabal van Mirthe uit Nuth. Zij vulde een plastic flesje met steentjes om mee te schudden. Op de foto zien jullie kinderen van Kinderdagverblijf Natureluur De Kleine Boertjes in Haler. Een takkenorkestje!

Het Limburgs Landschap
Postbus 4301, 5944 ZG Arcen
T 077-473 75 75

info@limburgs-landschap.nl
www.limburgs-landschap.nl

Samenstelling en tekst
Ditte Merle

Tekeningen Wil Kroon

Extra natuurboekjes zijn
voor scholen en natuurgroepen
gratis te bestellen bij
Het Limburgs Landschap.

DOE JE MEE? Kwam je galloways tegen of andere grote grazers? Waar? En wat viel je op? Vertel het ons of stuur een foto die je maakte. Verstuur je inzending vóór 13 november 2020 naar Het Limburgs Landschap. We hopen op veel post en mails. Fijne herfstvakantie!

GALLOWAY-WEETJE In de winter zie je galloways mager worden. Dat hoort zo. De rest van het jaar eten ze zich dik en rond. Ze krijgen een vetlaag, die in de winter wordt verteerd.